

клирицы-ты назначено поправително заведеніе, за время та-кожде опредѣлено.

г) Плащаніе на двойно количество отъ колкото ся бы доказало че наказуемый зель противу священны-ты правила, гражданскы-ты законы, или настоящыя-тъ уставъ; отъ това двойно количество половина-та ще ся повраща оному, отъ когото бы ся злѣ зело; а друга-та половина ще ся дава на общыя-тъ Ексархійскы или епархійскый ковчегъ, гдѣ-то е станѣло рѣшеніе-то.

д) Лично афорисмо, сирѣчь церковно отлученіе наказуемаго, въ случаи предвидимы отъ священны-ты правила.

е) Низверженіе, подобно въ случае отъ священны-ты правила предвидимы, и по начинъ отъ тѣхъ опредѣленъ.

ж) Престаніе отъ службъ-тъ безъ низверженіе.

115. Рѣшеніе за да пристае отъ службъ-тъ си, безъ низверженіе, на Митрополитъ, Епископъ, или другый клирикъ, става за еднаж или повече отъ слѣдующы-ты четыри причины:

а) Ако е сторилъ или подѣйствовалъ нѣщо за опроверженіе на установленыя-тъ чинъ или на основны-ты законы на царство-то освенъ наказаніе-то що ся отъ тья законы за такыва дѣла опредѣлява.

в) Ако е направилъ созаклятіе или е извършилъ нѣкое дѣйствіе, тайно или явно, за да ся опровергае или уничтожи Българскъ-тъ Ексархійъ, или да ся подчини, тя или нѣкоіж нейнѣ еперхійъ, на еднаж другъ церквѣ.

г) Ако е направилъ или подѣйствовалъ нѣщо за уничтоженіе, цѣло или частно, настоящаго Устава: за просто обаче престѣпленіе того Устава онъ ся не престанва отъ службъ-тъ си, а ся наказва соразмѣрно.

д) Ако зло-то му противу церковны-ты правила или царскы-ты законы поведеніе е станѣло обща съблазнь, и е навлекло върху му общо порицаніе и живо роптаніе.

116. Ако за първъ-тъ отъ тья четыри причины потреба да приемне повинный и гражданско наказаніе, извършва